

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XI — Nr. 9

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 18 ianuarie 1999

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE ȘI LEGI			
306/1998. — Decret privind supunerea spre ratificare Parlamentului a Convenției privind compensațiile suplimentare pentru daune nucleare, adoptată la Viena la 12 septembrie 1997	1	la Acordul general privind privilegiile și imunitățile Consiliului Europei, adoptat la Strasbourg la 5 martie 1996.....	13
5. — Lege pentru ratificarea Convenției privind compensațiile suplimentare pentru daune nucleare, adoptată la Viena la 12 septembrie 1997.....	2	6. — Lege pentru ratificarea celui de-al 6-lea Protocol adițional la Acordul general privind privilegiile și imunitățile Consiliului Europei, adoptat la Strasbourg la 5 martie 1996.....	13
Convenție privind compensațiile suplimentare pentru daune nucleare.....	2-12	Al 6-lea Protocol adițional la Acordul general privind privilegiile și imunitățile Consiliului Europei.....	14-15
5. — Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Convenției privind compensațiile suplimentare pentru daune nucleare, adoptată la Viena la 12 septembrie 1997.....	12	6. Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea celui de-al 6-lea Protocol adițional la Acordul general privind privilegiile și imunitățile Consiliului Europei, adoptat la Strasbourg la 5 martie 1996	15
★			
339/1998. — Decret privind supunerea spre ratificare Parlamentului a celui de-al 6-lea Protocol adițional		HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		14. — Hotărâre privind aprobarea, la cererea asociațiilor salariaților disponibilizați, a continuării activității la unele mine trecute în conservare	16

DECRETE ȘI LEGI

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

**privind supunerea spre ratificare Parlamentului a Convenției
privind compensațiile suplimentare pentru daune nucleare,
adoptată la Viena la 12 septembrie 1997**

În temeiul art. 91 alin. (1) și al art. 99 din Constituția României, precum și al art. 1 și 4 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului Convenția privind compensațiile suplimentare pentru daune nucleare, adoptată la Viena

la 12 septembrie 1997, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

București, 15 septembrie 1998.
Nr. 306.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

**pentru ratificarea Convenției privind compensațiile
suplimentare pentru daune nucleare, adoptată la Viena
la 12 septembrie 1997**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Convenția privind compensațiile suplimentare pentru daune nucleare, adoptată la Viena la 12 septembrie 1997.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 2 noiembrie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
MIRCEA IONESCU-QUINTUS

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 7 decembrie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
PAULA IVĂNESCU

București, 8 ianuarie 1999.
Nr. 5.

C O N V E N Ț I E

privind compensațiile suplimentare pentru daune nucleare*)

Părțile contractante,

recunoscând importanța măsurilor prevăzute în Convenția de la Viena privind răspunderea civilă pentru daune nucleare și în Convenția de la Paris privind răspunderea civilă în domeniul energiei nucleare, precum și în legislațiile naționale privind compensarea pentru daune nucleare, consecventă cu principiile acestor convenții,

dorind să stabilească un regim al răspunderii în întreaga lume pentru a suplimenta și a întări aceste măsuri, în scopul creșterii sumei acordate drept compensație pentru daune nucleare,

recunoscând, în plus, că un asemenea regim al răspunderii în întreaga lume încurajează cooperarea regională și globală pentru promovarea unui înalt nivel al securității nucleare, în acord cu principiile de parteneriat internațional și de solidaritate,

au căzut de acord asupra celor ce urmează:

CAPITOLUL I
Prevederi generale

ARTICOLUL I
Definiții

În sensul acestei convenții:

a) *Convenția de la Viena* înseamnă Convenția de la Viena privind răspunderea civilă pentru daune nucleare din

data de 21 mai 1963 și orice amendament care a urmat și care este în vigoare pentru o parte contractantă la această convenție;

b) *Convenția de la Paris* înseamnă Convenția de la Paris privind răspunderea civilă în domeniul energiei nucleare din data de 29 iulie 1960 și orice amendament ulterior care este în vigoare pentru o parte contractantă la această convenție;

*) Traducere.

c) *drepturi speciale de tragere*, numite în continuare *DST*, înseamnă unități de contabilitate definite de Fondul Monetar Internațional și folosite de acesta pentru propriile operațiuni și tranzacții;

d) *reactor nuclear* înseamnă orice structură conținând combustibil nuclear, dispus astfel încât să se poată produce o reacție în lanț de fisiune nucleară fără altă sursă de neutroni;

e) *statul pe teritoriul căruia se află instalația*, în ceea ce privește o instalație nucleară, înseamnă partea contractantă pe al cărei teritoriu este situată acea instalație sau, dacă aceasta nu este situată pe teritoriul nici unui stat, partea contractantă care operează sau sub a cărei autoritate este operată instalația nucleară;

f) *daună nucleară* înseamnă:

- (i) decesul sau orice daună personală;
- (ii) orice pierdere de bunuri sau orice daună privind bunurile; și fiecare dintre următoarele categorii, în limita stabilită de legea instanței competente;
- (iii) orice pierdere economică care rezultă dintr-o pierdere sau dintr-o daună la care s-a făcut referire la pct. (i) sau (ii), neinclusă până acum în aceste alineate, suferită de o persoană îndreptățită să ceară reparație cu privire la acea pierdere sau distrugere;
- (iv) costurile măsurilor de refacere a mediului înconjurător degradat, dacă astfel de măsuri sunt sau vor fi luate, cu excepția cazului în care degradarea este nesemnificativă, și nu sunt incluse la pct. (ii);
- (v) orice pierdere a veniturilor care derivă dintr-un interes economic în orice folosire a mediului înconjurător, suferită ca rezultat al unei degradări semnificative a mediului, neinclusă la pct. (ii);
- (vi) costurile măsurilor preventive și orice pierdere sau daună cauzată de astfel de măsuri;
- (vii) orice altă daună economică, alta decât cea cauzată de degradarea mediului, dacă este admisă de legislația privind răspunderea civilă a instanței competente,

în cazul pct. (i)–(v) și (vii) de mai sus, în măsura în care pierderea sau dauna ia naștere ca rezultat al radiației ionizante, emisă de orice sursă de radiație care se află într-o instalație nucleară sau emisă de combustibilul nuclear, de producții radioactive sau de deșeurile radioactive dintr-o instalație nucleară ori de materialul nuclear venit dinspre, provenind din sau trimis spre o instalație nucleară, dacă pierderea sau dauna este rezultatul proprietăților radioactive ale unui astfel de material ori ale unei combinații de proprietăți radioactive cu proprietăți toxice, explozive sau cu alte proprietăți periculoase ale unui astfel de material;

g) *măsuri de restaurare* înseamnă orice măsuri rezonabile care au fost aprobate de autoritățile competente ale statului pe teritoriul căruia aceste măsuri au fost luate și care au ca obiectiv refacerea sau reabilitarea componentelor mediului, distruse sau afectate, ori introducerea, acolo unde este rezonabil, a echivalentului acestor componente în mediu. Legea statului pe teritoriul căruia a fost suferită dauna va stabili cine este abilitat să ia astfel de măsuri;

h) *măsuri preventive* înseamnă orice măsuri rezonabile luate de orice persoană după ce un incident nuclear s-a produs, pentru a preveni sau a reduce la minimum dauna la care s-a făcut referire la lit. f) pct. (i)–(v) sau (vii), care

fac obiectul aprobării din partea autorității competente, cerută conform legii statului în care s-au luat aceste măsuri;

i) *accident nuclear* înseamnă orice fapt sau orice succesiune de fapte având aceeași origine, care cauzează o daună nucleară sau, în ceea ce privește măsurile preventive, creează o gravă și iminentă amenințare de a cauza daune de această natură;

j) *capacitate nucleară instalată* înseamnă, pentru fiecare parte contractantă, numărul total al unităților stabilit prin formula dată la art. IV alin. 2, iar *putere termică* înseamnă puterea maximă termică autorizată de autoritatea competentă națională;

k) *legea instanței competente* înseamnă legea instanței care are competența jurisdicțională în temeiul prezentei convenții, inclusiv orice norme ale unei asemenea legi referitoare la conflictul legislativ;

l) *măsuri rezonabile* înseamnă orice măsuri care sunt considerate de către legea instanței competente ca fiind corespunzătoare și proporționale cu privire la toate circumstanțele, ca de exemplu:

- (i) natura și amploarea daunei suferite sau, în cazul măsurilor preventive, natura și amploarea riscului acelei daune;
- (ii) probabilitatea, la momentul în care sunt luate, ca aceste măsuri să fie efective; și
- (iii) expertiza științifică și tehnică relevantă.

ARTICOLUL II

Scopul și aplicarea

1. Scopul acestei convenții este să suplimenteze sistemul compensațiilor prevăzute conform legislației naționale, care:

- a) implementează unul dintre instrumentele la care se face referire la art. I lit. a) și b); sau
- b) este în acord cu prevederile anexei la prezenta convenție.

2. Sistemul acestei convenții se va aplica daunelor nucleare pentru care un operator al unei instalații nucleare, utilizată în scopuri pașnice, situată pe teritoriul unei părți contractante, este răspunzător fie conform prevederilor uneia dintre cele două convenții la care se face referire la art. I, fie conform legislației naționale menționate la alin. 1 lit. b) din prezentul articol.

3. Anexa la care se face referire la alin. 1 lit. b) va constitui parte integrantă a acestei convenții.

CAPITOLUL II

Compensația

ARTICOLUL III

Angajamente

1. Compensația, în ceea ce privește daunele nucleare, pe accident nuclear, va fi asigurată după cum urmează:

- a) (i) statul pe teritoriul căruia se află instalația va asigura disponibilitatea sumei de 300 milioane DST sau a unei sume mai mari, care va fi notificată depozitarului ori când înaintea accidentului nuclear, ori a unei sume temporare, conform pct. (ii);

(ii) o parte contractantă poate stabili, pentru un interval de maximum 10 ani de la data deschiderii spre semnare a acestei convenții, o sumă temporară de cel puțin 150 milioane DST, în cazul unui accident nuclear care se produce în această perioadă;

b) în afară de suma disponibilizată conform lit. a), părțile contractante vor disponibiliza și fonduri publice, conform formulei specificate la art. IV.

2. a) Reparația unei daune nucleare, conform alin. 1 lit. a), va fi repartizată echitabil, fără discriminare din punct de vedere al naționalității, al domiciliului sau al rezidenței, fiind înțeles faptul că legea statului pe teritoriul căruia se află instalația poate exclude daunele nucleare suferite într-un stat necontractant, sub rezerva obligațiilor asumate de acel stat în baza altor convenții privind răspunderea în caz de daune nucleare;

b) reparația unei daune nucleare în acord cu prevederile alin. 1 lit. b) este repartizată în mod echitabil, fără discriminare din punct de vedere al naționalității, al domiciliului sau al rezidenței, sub rezerva prevederilor art. V și XI alin. 1 lit. b).

3. Dacă dauna nucleară care trebuie compensată nu necesită întreaga sumă prevăzută la alin. 1 lit. b), contribuțiile vor fi reduse proporțional.

4. Dobânzile și costurile hotărâte de o instanță în acțiunile intentate pentru compensarea daunelor nucleare sunt plătibile în plus față de sumele acordate conform alin. 1 lit. a) și b) și vor fi proporționate în funcție de contribuțiile făcute, conform alin. 1 lit. a) și, respectiv lit. b), de către operatorul răspunzător, de partea contractantă pe al cărei teritoriu este situată instalația nucleară a acelui operator și de către părțile contractante, împreună.

ARTICOLUL IV

Calcularea contribuțiilor

1. Formula pentru calcularea contribuțiilor, în acord cu care părțile contractante vor disponibiliza fondurile publice la care se face referire la art. III alin. 1 lit. b), va fi determinată astfel:

a) (i) suma corespunzătoare produsului capacității nucleare instalate a acelei părți contractante, multiplicată cu 300 DST pe unitate de capacitate instalată; și

(ii) suma obținută pe baza raportului dintre rata de evaluare fixată de Organizația Națiunilor Unite pentru acea parte contractantă în anul precedent celui în care accidentul nuclear s-a produs și totalul unor astfel de rate, stabilite pentru toate părțile contractante conform pct. (i);

b) sub rezerva prevederilor lit. c), contribuția fiecărei părți contractante va fi constituită din totalul sumelor la care se face referire la lit. a) pct. (i) și (ii), cu rezerva ca statele care au cea mai scăzută rată de evaluare calculată de Organizația Națiunilor Unite și care nu posedă reactoare nucleare să fie exceptate de a face contribuții;

c) contribuția maximă care poate fi solicitată pentru un accident nuclear oricărei părți contractante, alta decât statul pe teritoriul căruia se află instalația, conform lit. b) de mai sus, nu va depăși procentajul său specificat din totalul contribuțiilor tuturor părților contractante, determinate în acord cu lit. b). Pentru o parte contractantă dată, procentajul său specificat corespunde ratei sale de evaluare, calculată de Organizația Națiunilor Unite, exprimată ca procentaj și majorată cu 8%. Dacă, în momentul producerii unui accident nuclear, puterea instalată totală a părților contractante la prezenta convenție este egală sau mai mare de 625.000 unități, acest procentaj va fi majorat cu 1%. Va fi majorat suplimentar cu 1% pentru fiecare creștere de putere de 75.000 de unități peste puterea de 625.000 de unități.

2. Formula se aplică pentru fiecare reactor nuclear situat pe teritoriul unei părți contractante, o unitate pentru fiecare MW de putere termică. Formula va fi calculată pe baza puterii termice a reactoarelor nucleare înregistrate, la

data accidentului nuclear, în lista stabilită și ținută la zi conform prevederilor art. VIII.

3. În scopul calculării contribuțiilor, un reactor nuclear va fi luat în considerare de la data la care elementele combustibile au fost pentru prima oară încărcate în reactorul nuclear. Un reactor nuclear va fi exclus din calcul în cazul în care toate elementele combustibile au fost retrase definitiv din miezul reactorului și au fost depozitate în siguranță, în conformitate cu procedurile aprobate.

ARTICOLUL V

Domeniul geografic de acțiune a prezentei convenții

1. Fondurile prevăzute la art. III alin. 1 lit. b) sunt aplicabile daunelor nucleare care sunt suferite:

a) pe teritoriul unei părți contractante; sau

b) în zonele maritime situate dincolo de apele maritime teritoriale ale unei părți contractante sau deasupra unor astfel de zone:

(i) la bordul sau de către o navă aflată sub pavilionul unei părți contractante, la bordul sau de către o aeronavă înmatriculată pe teritoriul unei părți contractante, pe teritoriul sau de către o insulă artificială, de o instalație sau de o structură aflată sub jurisdicția unei părți contractante; sau

(ii) de către orice cetățean al unei părți contractante, excluzând o daună suferită în sau deasupra apelor maritime teritoriale ale unui stat care nu este parte la prezenta convenție; sau

c) în sau deasupra unei zone economice exclusive a unei părți contractante sau pe platforma continentală a unei părți contractante, în ceea ce privește exploatarea sau explorarea resurselor naturale ale acelei zone economice exclusive sau ale acelui platou continental,

cu condiția ca instanțele părților contractante să aibă jurisdicție, conform art. XIII.

2. În momentul semnării sau aderării la prezenta convenție sau în momentul depunerii instrumentelor sale de ratificare, oricare stat semnatar sau oricare stat care aderă poate declara, în scopul aplicării prevederilor alin. 1 lit. b) pct. (ii), că asimilează, în sensul legislației sale, cu propriii săi cetățeni, persoanele fizice sau anumite categorii dintre acestea, care au rezidența obișnuită pe teritoriul său.

3. În sensul prezentului articol, expresia *un cetățean al unei părți contractante* va include o parte contractantă sau orice subdiviziune constitutivă a acesteia ori o asociație de persoane sau orice entitate publică ori privată, cu sau fără personalitate juridică, stabilită pe teritoriul unei părți contractante.

CAPITOLUL III

Organizarea finanțării suplimentare

ARTICOLUL VI

Notificarea unei daune nucleare

Fără a aduce prejudicii obligațiilor pe care părțile contractante le pot avea în virtutea altor acorduri internaționale, partea contractantă a cărei instanță este competentă notifică celorlalte părți contractante un accident nuclear imediat ce rezultă că dauna cauzată de un astfel de accident depășește sau riscă să depășească cantitatea disponibilă, conform art. III alin. 1 lit. a) și, în consecință, contribuțiile prevăzute la art. III alin. 1 lit. b) pot fi solicitate. Părțile contractante vor dispune fără întârziere toate măsurile necesare pentru a stabili proceduri referitoare la relațiile lor în ceea ce privește acest subiect.

ARTICOLUL VII

Solicitarea fondurilor

1. Urmând notificarea la care se face referire la art. VI și sub rezerva prevederilor art. X alin. 3 partea contractantă ale cărei instanțe sunt competente va solicita celorlalte părți contractante să aloce fondurile publice, conform art. III alin. 1 lit. b), în măsura și în momentul în care aceste fonduri sunt efectiv necesare, și va avea competență exclusivă în atribuirea acestor fonduri.

2. Independent de reglementările deja existente sau viitoare privind mijloacele de plată sau transferurile, părțile contractante vor autoriza transferul și plata oricărei contribuții prevăzute în aplicarea prevederilor art. III alin. 1 lit. b), fără nici o restricție.

ARTICOLUL VIII

Lista cuprinzând instalațiile nucleare

1. În momentul când depune instrumentele de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, fiecare stat contractant va comunica depozitarului o listă completă cuprinzând toate instalațiile nucleare la care se face referire la art. IV alin. 3. Lista va conține informațiile necesare, în scopul calculării contribuțiilor.

2. Fiecare parte contractantă va comunica prompt depozitarului toate modificările care sunt efectuate în listă. În cazul în care astfel de modificări includ adăugarea unei instalații nucleare, comunicarea trebuie făcută cu cel puțin 3 luni înainte de data când este de așteptat ca materialul nuclear să fie introdus în instalație.

3. Dacă o parte contractantă este de părere că informațiile sau o modificare făcută în lista comunicată de către un stat contractant, conform alin. 1 și 2, nu sunt conforme cu dispozițiile prezentului articol, acea parte contractantă poate ridica obiecții în această privință, adresându-le depozitarului în termen de 3 luni de la data la care a primit o notificare conform alin. 5. Depozitarul va comunica imediat aceste obiecții statului la ale cărui informații au fost ridicate obiecții. Orice diferend nesoluționat va fi rezolvat în acord cu procedura de reglementare a diferendelor, enunțată la art. XVI.

4. Depozitarul va păstra, va aduce la zi și va comunica, anual, tuturor statelor contractante lista cuprinzând instalațiile nucleare, stabilită conform prezentului articol. Această listă cuprinde toate informațiile și modificările la care se face referire în prezentul articol, fiind înțeles faptul că obiecțiile prezentate în termenii prezentului articol au un efect retroactiv începând cu data la care aceste obiecții au fost ridicate, dacă au fost admise.

5. Depozitarul va notifica cât mai curând posibil fiecărei părți contractante comunicările și obiecțiile care au fost primite conform prezentului articol.

ARTICOLUL IX

Drepturi de recurs

1. Fiecare parte contractantă va adopta o legislație care să permită atât părții contractante pe al cărei teritoriu este situată instalația nucleară a operatorului responsabil, cât și altor părți contractante care au vărsat contribuțiile prevăzute la art. III alin. 1 lit. b) să beneficieze de dreptul de recurs al operatorului, în măsura în care acesta are un astfel de drept în virtutea prevederilor vreuneia dintre convențiile la care se face referire la art. I sau în virtutea legislației naționale menționate la art. II alin. 1 lit. b) și în măsura în care contribuțiile au fost vărsate de oricare dintre părțile contractante.

2. Legislația unei părți contractante pe al cărei teritoriu este situată instalația nucleară a operatorului responsabil poate prevedea ca recuperarea fondurilor publice disponibilizate conform prezentei convenții să se facă de la acel operator responsabil, dacă daunele sunt rezultate din vina sa.

3. Partea contractantă ale cărei instanțe sunt competente poate exercita drepturile de recurs prevăzute la alin. 1 și 2 în numele altor părți contractante care au vărsat contribuțiile.

ARTICOLUL X

Atribuire, proceduri

1. Regimul atribuirilor și cel al repartizărilor fondurilor prevăzute la art. III alin. 1 vor fi cele ale părții contractante ale cărei instanțe sunt competente.

2. Fiecare parte contractantă va lua măsurile necesare pentru ca persoanele care au suferit daune să poată invoca drepturile la reparație fără a fi nevoie de proceduri separate privind originea fondurilor destinate pentru această compensație și pentru ca părțile contractante să poată interveni în procedura contra operatorului responsabil.

3. Nici o parte contractantă nu va disponibiliza fondurile publice la care se face referire la art. III alin. 1 lit. b), dacă cererile pentru reparație pot fi satisfăcute din alte fonduri decât cele la care se face referire la art. III alin. 1.

ARTICOLUL XI

Alocarea fondurilor

Fondurile furnizate conform art. III alin. 1 lit. b) vor fi repartizate astfel:

1. a) 50% din fonduri vor fi alocate pentru a compensa cererile de reparații pentru daune nucleare suferite în statul pe al cărui teritoriu se află instalația sau în afara acestuia;

b) 50% din fonduri vor fi alocate pentru a compensa cererile de reparații pentru daune nucleare suferite în afara statului pe al cărui teritoriu se află instalația, în măsura în care aceste cereri rămân necompensate conform lit. a);

c) dacă suma prevăzută conform art. III alin. 1 lit. a) este mai mică de 300 milioane DST:

(i) suma prevăzută la alin. 1 lit. a) va fi redusă cu un procent egal cu cel prin care suma prevăzută conform art. III alin. 1 lit. a) este mai mică de 300 milioane DST;

(ii) suma prevăzută la alin. 1 lit. b) va fi majorată cu suma reducerii calculate conform pct. (i).

2. Dacă o parte contractantă, conform art. III alin. 1 lit. a), a alocat fără discriminare o sumă de cel puțin 600 milioane DST, care a fost specificată depozitarului înaintea producerii accidentului nuclear, toate fondurile la care se face referire la art. III alin. 1 lit. a) și b) vor fi, în pofida prevederilor alin. 1, alocate fără discriminare pentru repararea daunelor nucleare suferite pe teritoriul statului unde se află instalația sau în afara teritoriului acestuia.

CAPITOLUL IV

Exercitarea opțiunilor

ARTICOLUL XII

1. Cu excepția cazurilor în care prezenta convenție dispune altfel, fiecare parte contractantă își poate exercita competența cu care a fost investită în virtutea Convenției de la Viena sau Convenției de la Paris și toate dispozițiile deja luate pot fi invocate împotriva altor părți contractante, în vederea alocării fondurilor publice la care se face referire la art. III alin. 1. lit. b).

2. Prezenta convenție nu va împiedica o parte contractantă să ia măsuri în afara cadrului Convenției de la Viena, Convenției de la Paris sau prezentei convenții, sub rezerva că măsurile dispuse nu vor antrena obligații suplimentare pentru alte părți contractante și că daunele suferite de o parte contractantă care nu are nici o instalație nucleară pe teritoriul său nu vor fi excluse de la aceste reparații suplimentare pe motiv de lipsă de reciprocitate.

3. a) Prezenta convenție nu împiedică părțile contractante să încheie acorduri regionale sau altfel de acorduri, în scopul aplicării obligațiilor lor conform prevederilor art. III alin. 1 lit. a), sau să aloce fonduri suplimentare pentru repararea daunelor nucleare, sub rezerva că aceasta nu va antrena obligații suplimentare, în virtutea prevederilor prezentei convenții, pentru alte părți contractante.

b) toate părțile contractante care își propun să încheie un astfel de acord vor notifica tuturor celorlalte părți contractante intențiile lor. Acordurile încheiate vor fi notificate depozitarului.

CAPITOLUL V

Competența jurisdicțională și dreptul aplicabil

ARTICOLUL XIII

Competența jurisdicțională

1. În afara dispozițiilor contrare ale prezentului articol, instanțele părții contractante pe al cărei teritoriu a survenit accidentul nuclear sunt singurele competente pentru soluționarea acțiunilor privitoare la daune nucleare rezultate dintr-un accident nuclear.

2. În cazul în care un accident nuclear survine în spațiul unei zone economice exclusive a unei părți contractante sau, în cazul în care o astfel de zonă nu a fost determinată, într-un spațiu care nu depășește limitele unei zone economice exclusive, dacă acea parte contractantă a stabilit o astfel de zonă, instanțele acelei părți contractante sunt singurele competente, în temeiul prevederilor prezentei convenții, pentru soluționarea acțiunilor privitoare la daune nucleare rezultate din acest accident nuclear. Prevederile frazei precedente sunt aplicabile și în cazul în care partea contractantă a notificat acest spațiu depozitarului, înaintea producerii accidentului nuclear. Nici o prevedere din prezentul paragraf nu este interpretată ca autorizând exercitarea competenței jurisdicționale, de o manieră care este contrară dreptului internațional al mării, incluzând Convenția Națiunilor Unite privind dreptul mării. Totodată, dacă exercitarea acestei competențe jurisdicționale este incompatibilă cu obligațiile acestei părți contractante, în temeiul art. XI al Convenției de la Viena sau al art. 13 al Convenției de la Paris, în raport cu un stat care nu este parte la prezenta convenție, competența jurisdicțională este determinată în conformitate cu aceste dispoziții.

3. În cazul în care un accident nuclear nu survine pe teritoriul unei părți contractante sau într-un spațiu notificat conform alin. 2 ori dacă locul unde accidentul nuclear s-a produs nu poate fi determinat cu certitudine, instanțele statului pe teritoriul căruia se află instalația sunt singurele care au competența să soluționeze acțiunile privitoare la dauna nucleară care rezultă din accidentul nuclear.

4. În cazul în care instanțele mai multor părți contractante sunt competente pentru a soluționa acțiunile privitoare la o daună nucleară, acele părți contractante stabilesc de comun acord instanțele competente.

5. Orice hotărâre definitivă pronunțată de o instanță a uneia dintre părțile contractante având competență jurisdic-

țională, care nu este susceptibilă formelor ordinare de revizie, trebuie să fie recunoscută, cu condiția ca:

a) hotărârea definitivă să nu fi fost obținută prin dol;
b) partea împotriva căreia hotărârea a fost pronunțată să fi avut posibilitatea să-și prezinte cauza în condiții echitabile;

c) hotărârea definitivă să nu contravină ordinii publice existente în acea parte contractantă sau să nu fie conformă cu normele fundamentale ale justiției.

6. Orice hotărâre definitivă, care este recunoscută în temeiul alin. 5 și a cărei aplicare este cerută în forma impusă de către legislația națională a părții contractante unde ea trebuie să intre în vigoare, este executorie ca și cum ar fi vorba de o hotărâre definitivă a unei instanțe a acestei părți contractante. Nici o cauză asupra căreia s-a emis o hotărâre judecătorească definitivă nu poate face obiectul unui nou examen de fond.

7. Tranzacțiile efectuate în baza condițiilor fixate de legislația națională cu privire la repararea daunelor, efectuate din fondurile publice la care se face referire la art. III alin. 1 lit. b), sunt recunoscute de celelalte părți contractante.

ARTICOLUL XIV

Dreptul aplicabil

1. Fie Convenția de la Viena, fie Convenția de la Paris, fie anexa la prezenta convenție se aplică, după caz, în cazul unui accident nuclear, excluzându-le pe celelalte.

2. Sub rezerva, după caz, a dispozițiilor prezentei convenții, ale Convenției de la Viena sau ale Convenției de la Paris dreptul aplicabil este dreptul instanței competente.

ARTICOLUL XV

Dreptul internațional public

Prezenta convenție nu afectează drepturile și obligațiile unei părți contractante în virtutea regulilor generale ale dreptului internațional public.

CAPITOLUL VI

Soluționarea diferendelor

ARTICOLUL XVI

1. În caz de diferend între părțile contractante cu privire la interpretarea sau la aplicarea prezentei convenții, părțile în diferend se consultă în vederea soluționării acestuia prin negocieri sau prin orice mijloc amiabil de soluționare a diferendelor, agreeate de ele.

2. Dacă un diferend de natura celui menționat la alin. 1 nu poate fi soluționat în termen de 6 luni de la cererea de consultare prevăzută la alin. 1, el este supus arbitrajului sau returnat Curții Internaționale de Justiție pentru decizie, la cererea oricăreia dintre părțile în diferend. Dacă, în cele 6 luni care urmează datei cererii de arbitraj, părțile în diferend nu reușesc să se pună de acord asupra organizării arbitrajului, o parte contractantă poate cere președintelui Curții Internaționale de Justiție sau secretarului general al Organizației Națiunilor Unite să desemneze unul sau mai mulți arbitri. În caz de conflict între cererile părților în diferend, prevalează cererea adresată secretarului general al Organizației Națiunilor Unite.

3. În cazul în care un stat ratifică, acceptă, aprobă sau aderă la prezenta convenție, el poate să declare că nu se consideră legat de vreună dintre procedurile de soluționare a diferendelor prevăzute la alin. 2. Celelalte părți contractante nu sunt legate printr-o procedură de soluționare a

diferendelor, prevăzută la alin. 2, cu privire la una dintre părțile contractante pentru care o astfel de declarație este în vigoare.

4. O parte contractantă care a făcut o declarație conform alin. 3 poate să o retragă în orice moment prin notificare adresată depozitarului.

CAPITOLUL VII Clauze finale

ARTICOLUL XVII Semnarea

Prezenta convenție este deschisă spre semnare tuturor statelor la sediul Agenției Internaționale pentru Energia Atomică de la Viena, de la data de 29 septembrie 1997 până la intrarea sa în vigoare.

ARTICOLUL XVIII Ratificarea, acceptarea, aprobarea

1. Prezenta convenție este supusă ratificării, acceptării sau aprobării de către statele semnatare. Un instrument de ratificare, de acceptare sau de aprobare este acceptat numai din partea unui stat care este parte fie a Convenției de la Viena, fie a Convenției de la Paris sau din partea unui stat care declară că legislația națională este conformă cu dispozițiile anexei la prezenta convenție, cu condiția ca, în cazul în care un stat care are pe teritoriul său o instalație nucleară conform definiției din Convenția privind securitatea nucleară din 17 iunie 1994, acel stat să fie stat parte la această convenție.

2. Instrumentele de ratificare, de acceptare sau de aprobare sunt depuse pe lângă directorul general al Agenției Internaționale pentru Energia Atomică, care îndeplinește și funcția de depozitar al prezentei convenții.

3. O parte contractantă furnizează depozitarului, într-una dintre limbile oficiale ale Organizației Națiunilor Unite, un exemplar din prevederile legislației sale naționale la care se face referire la art. II alin. 1, din amendamentele acestora, precum și orice indicație dată în temeiul art. III alin. 1 lit. a) sau al art. XI alin. 2 ori un quantum tranzitoriu stabilit în baza prevederilor art. III alin. 1 lit. a) pct. (ii). Depozitarul transmite copii de pe aceste prevederi tuturor celorlalte părți contractante.

ARTICOLUL XIX Aderarea

1. După intrarea sa în vigoare orice stat care nu a semnat prezenta convenție poate să adere la aceasta. Un instrument de aderare nu este acceptat decât din partea unui stat care este parte fie la Convenția de la Viena, fie la Convenția de la Paris sau a unui stat care declară că legislația sa națională este conformă cu prevederile anexei la prezenta convenție, cu condiția ca în cazul în care un stat pe al cărui teritoriu se află o instalație nucleară, așa cum a fost definită în Convenția privind securitatea nucleară din 17 iunie 1994, este un stat contractant la această convenție.

2. Instrumentele de aderare sunt depuse pe lângă directorul general al Agenției Internaționale pentru Energia Atomică.

3. O parte contractantă furnizează depozitarului, într-una dintre limbile oficiale ale Organizației Națiunilor Unite, o copie de pe prevederile legislației sale naționale, stipulate la art. II alin. 1, de pe amendamentele acestora, precum și orice specificație dată în temeiul art. III alin. 1 lit. a) sau al

art. XI alin. 2 ori un quantum tranzitoriu stabilit conform art. III alin. 1 lit. a) pct. (ii). Depozitarul transmite copii de pe aceste prevederi tuturor celorlalte părți contractante.

ARTICOLUL XX Intrarea în vigoare

1. Prezenta convenție intră în vigoare la 90 de zile de la data la care cel puțin 5 state având minimum 400.000 de unități de putere nucleară instalată au depus un instrument la care se face referire la art. XVIII.

2. Pentru fiecare stat care ratifică, acceptă, aprobă sau aderă la prezenta convenție ulterior intrării sale în vigoare, ea va intra în vigoare la 90 de zile după ce acel stat depune instrumentul corespunzător.

ARTICOLUL XXI Denunțarea

1. Orice parte contractantă poate denunța prezenta convenție prin notificare scrisă adresată depozitarului.

2. Denunțarea intră în vigoare la un an de la data la care depozitarul primește notificarea.

ARTICOLUL XXII Încetarea

1. Orice parte contractantă care încetează să mai fie parte la Convenția de la Viena sau la Convenția de la Paris informează depozitarul despre acest fapt și despre data încetării. La această dată, această parte contractantă încetează să mai fie parte la prezenta convenție, numai dacă legislația sa națională este conformă cu dispozițiile anexei la prezenta convenție și dacă a informat depozitarul și i-a furnizat acestuia un exemplar din prevederile legislației sale naționale într-una dintre limbile oficiale ale Organizației Națiunilor Unite. Depozitarul transmite o astfel de copie tuturor celorlalte părți contractante.

2. Orice parte contractantă a cărei legislație națională încetează de a mai fi conformă cu prevederile anexei la prezenta convenție și care nu este parte nici la Convenția de la Viena, nici la Convenția de la Paris informează depozitarul despre acest fapt și despre data încetării. La această dată, această parte contractantă încetează să mai fie parte la prezenta convenție.

3. Orice parte contractantă care are pe teritoriul său o instalație nucleară, așa cum a fost definită de Convenția privind securitatea nucleară, care încetează să mai fie parte la această convenție, informează depozitarul despre acest fapt și despre data încetării. La această dată, această parte contractantă, contrar prevederilor alin. 1 și 2, încetează să mai fie parte la prezenta convenție.

ARTICOLUL XXIII Menținerea drepturilor și obligațiilor anterioare

Contrar unei denunțări în baza art. XXI sau unei încetări în baza art. XXII, prevederile prezentei convenții continuă să se aplice oricărei daune nucleare cauzate de un accident nuclear survenit înainte de denunțare sau de încetare.

ARTICOLUL XXIV Revizuire și amendamente

1. Depozitarul, după ce a consultat părțile contractante, poate convoca o conferință având drept scop revizia sau amendarea prezentei convenții.

2. Depozitarul convoacă părțile contractante la o conferință având drept scop revizia sau amendarea prezentei convenții, la cererea a cel puțin unei treimi din numărul părților contractante.

ARTICOLUL XXV

Amendarea printr-o procedură simplificată

1. O reuniune a părților contractante este convocată de către depozitar pentru modificarea cuantumurilor de compensare care sunt prevăzute la art. III alin. 1 lit. a) și b) sau a categoriilor de instalații, incluzând contribuțiile plătite pentru ele, care sunt menționate la art. IV alin. 3, dacă o treime din numărul părților contractante face cunoscut faptul că dorește aceasta.

2. Decizia de a adopta un amendament propus este luată prin vot. Un amendament este adoptat dacă nu există nici un vot împotriva.

3. Orice amendament adoptat conform alin. 2 este notificat de către depozitar tuturor părților contractante. Amendamentul este considerat ca fiind acceptat dacă, în termen de 36 de luni după ce a fost notificat, toate părțile contractante, la momentul adoptării amendamentului, au comunicat acceptarea lor depozitarului. Amendamentul intră în vigoare pentru toate părțile contractante în termen de 12 luni după acceptarea sa.

4. Dacă, în termen de 36 de luni de la data notificării spre acceptare, un amendament nu a fost acceptat conform alin. 3 de mai sus, amendamentul este considerat ca fiind respins.

5. În cazul în care un amendament a fost adoptat conform alin. 2, dar perioada de 36 de luni prevăzută pentru acceptarea sa nu a expirat, un stat care devine parte la prezenta convenție, în cursul acestei perioade, este legat prin acest amendament, dacă acest amendament intră în vigoare. Un stat care devine parte la prezenta convenție după această perioadă este legat prin orice amendament

care a fost acceptat conform alin. 3. În cazul la care se face referire în prezentul alineat, o parte contractantă este legată printr-un amendament la data la care acest amendament intră în vigoare sau la data la care prezenta convenție intră în vigoare, dacă cea din urmă dată este ulterioară celei dintâi.

ARTICOLUL XXVI

Funcțiile depozitarului

În plus față de funcțiile prevăzute la alte articole ale prezentei convenții, depozitarul notifică, fără întârziere, părților contractante, tuturor celorlalte state, precum și secretarului general al Organizației de Cooperare și de Dezvoltare Economică:

- a) fiecare semnare a prezentei convenții;
- b) fiecare depunere a unui instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare privitor la prezenta convenție;
- c) intrarea în vigoare a prezentei convenții;
- d) declarațiile primite conform art. XVI;
- e) orice denunțare primită conform art. XXI sau toate notificările primite conform art. XXII;
- f) toate notificările în temeiul art. XIII alin. 2;
- g) alte notificări pertinente ce privesc prezenta convenție.

ARTICOLUL XXVII

Texte autentice

Textul original al prezentei convenții, ale cărui versiuni în limbile arabă, chineză, engleză, franceză, rusă și spaniolă sunt egal autentice, va fi depus pe lângă directorul general al Agenției Internaționale pentru Energie Atomică, care va transmite copii conforme tuturor statelor.

Drept pentru care, plenipotențiarilor subsemnați, deplin împuterniciți în acest sens, au semnat prezenta convenție. Încheiată la Viena la 12 septembrie 1997.

ANEXĂ

O parte contractantă care nu este parte la nici una dintre convențiile la care se face referire la art. I lit. a) sau b) al prezentei convenții va lua măsurile corespunzătoare pentru ca legislația sa națională să fie conformă cu prevederile prezentei anexe, atâta timp cât aceste prevederi nu sunt aplicabile direct în acea parte contractantă. O parte contractantă care nu are instalații nucleare pe teritoriul său nu este necesar să aibă o legislație care să-i permită acesteia să își onoreze obligațiile în temeiul prevederilor prezentei convenții.

ARTICOLUL I

Definiții

1. În plus față de definițiile cuprinse la art. I al prezentei convenții, definițiile care urmează se aplică prezentei anexe:

a) *combustibil nuclear* înseamnă orice material care permite producerea de energie printr-o reacție în lanț de fisiune nucleară;

b) *instalație nucleară* înseamnă:

- (i) orice reactor nuclear, cu excepția aceluia cu care este echipat un mijloc de transport aerian sau maritim spre a fi folosit ca o sursă de putere, dacă este pentru propulsie, sau în orice alt scop;
- (ii) orice uzină care folosește combustibil nuclear pentru producerea de materiale nucleare și orice uzină de prelucrare a materialelor nucleare, inclu-

siv orice uzină de tratare a combustibilului nuclear iradiat;

- (iii) orice instalație în care sunt stocate materiale nucleare, cu excepția depozitărilor în vederea transportului de materiale nucleare;

Statul pe teritoriul căruia se află instalația poate stabili ca mai multe instalații nucleare ale unui operator, care se află pe același amplasament, să fie considerate ca o singură instalație nucleară;

c) *material nuclear* înseamnă:

- (i) orice combustibil nuclear, altul decât uraniul natural sau sărăcit, capabil să producă energie printr-o reacție în lanț de fisiune nucleară în afara unui reactor nuclear sau în combinație cu alte materiale;
- (ii) orice produs sau deșeu radioactiv;

d) *operator*, în ceea ce privește o instalație nucleară, înseamnă persoana desemnată sau recunoscută de statul pe teritoriul căruia se află instalația ca operator al acesteia;

e) *produs sau deșeu radioactiv* înseamnă orice material radioactiv obținut în cursul procesului de producere ori de utilizare a unui combustibil nuclear sau orice material care a devenit radioactiv în urma expunerii la radiațiile emise în cursul acestui proces, cu excepția radioizotopilor care au atins stadiul final de preparare și sunt susceptibili a fi utilizați în scopuri științifice, medicale, agricole, comerciale sau industriale.

2. Dacă riscurile implicate sunt suficient de limitate, statul pe teritoriul căruia se află instalația poate exclude orice instalație nucleară sau orice cantitate mică de material nuclear de la aplicarea prezentei convenții, cu condiția ca:

a) legat de instalațiile nucleare, criteriile pentru excludere să fie stabilite de Consiliul Governorilor al Agenției Internaționale pentru Energie Atomică și orice excludere operată de statul pe teritoriul căruia se află instalația nucleară să satisfacă aceste criterii;

b) legat de cantitățile mici de material nuclear, limitele maxime pentru excluderea unei astfel de cantități să fie stabilite de Consiliul Governorilor al Agenției Internaționale pentru Energie Atomică și orice excludere operată de statul unde se află instalația nucleară trebuie să respecte aceste limite. Criteriile pentru excluderea de instalații nucleare și limitele maxime pentru excluderea de mici cantități de material nuclear vor fi revizuite periodic de către Consiliul Governorilor al Agenției Internaționale pentru Energie Atomică.

ARTICOLUL 2

Conformitatea legislației

1. Legislația națională a unei părți contractante este obligatoriu să fie în conformitate cu prevederile art. 3, 4, 5 și 7, dacă aceasta conținea la data de 1 ianuarie 1995 și continuă să conțină dispoziții care:

a) prevăd o responsabilitate obiectivă în caz de accident nuclear, al cărui rezultat este o daună nucleară importantă în afara amplasamentului instalației nucleare în care a survenit accidentul nuclear;

b) cer indemnizații de la orice persoană, alta decât operatorul răspunzător pentru dauna nucleară, în măsura în care această persoană este juridic obligată să plătească o reparație; și

c) garantează disponibilitatea a cel puțin 1 miliard DST, în ceea ce privește o centrală nucleară civilă, și a cel puțin 300 milioane DST, în ceea ce privește alte instalații nucleare civile, pentru o astfel de indemnizație.

2. Dacă, în conformitate cu alin. 1, legislația națională a unei părți contractante este obligatoriu să fie în conformitate cu prevederile art. 3, 4, 5 și 7, atunci această parte:

a) poate aplica o definiție a daunei nucleare, care acoperă pierderile sau daunele enumerate la art. 1 lit. f) al prezentei convenții și orice alte pierderi sau daune rezultate din proprietăți radioactive, din combinații de astfel de proprietăți radioactive cu proprietăți toxice, explozive sau cu alte proprietăți periculoase ale unui combustibil nuclear ori ale deșeurilor radioactive care se găsesc într-o instalație nucleară sau ale materialelor nucleare care sosesc dinspre, provin din sau sunt expediate spre o instalație nucleară, sau ale altor radiații ionizante provenind din orice sursă de

radiații care se găsește într-o instalație nucleară, cu condiția ca această aplicație să nu aibă incidență asupra angajamentului luat de această parte contractantă în conformitate cu art. 3 al prezentei convenții;

b) poate aplica definiția instalației nucleare dată la alin. 3 al prezentului articol, excluzând definiția care figurează la art. 1 alin. 1 lit. b) din prezenta anexă.

3. Pentru domeniul de aplicare a alin. 2 lit. b) al prezentului articol, *instalație nucleară* înseamnă:

a) orice reactor nuclear civil, cu excepția celor care sunt utilizate de către mijloace de transport maritime ori aeriene ca sursă de energie pentru propulsie sau în orice alt scop;

b) orice instalație civilă de tratare, reprocesare sau stocare:

(i) fie de combustibil nuclear iradiat;

(ii) fie de produse sau deșeuri radioactive, care:

(1) fie rezultă din reprocesarea combustibilului nuclear iradiat și conțin cantități semnificative de produși de fisiune;

(2) fie conțin elemente al căror număr atomic este mai mare de 92, în concentrații superioare de 10 nanocurie pe gram;

c) orice altă instalație civilă de tratare, reprocesare sau stocare, cu condiția ca partea contractantă să nu considere că nivelul mic de risc legat de o asemenea instalație justifică excluderea unei asemenea instalații din prezenta definiție.

4. În cazul în care legislația națională a unei părți contractante, care este în conformitate cu prevederile alin. 1 al prezentului articol, nu se aplică pentru un accident nuclear survenit în afara teritoriului acestei părți contractante, dar pentru care instanțele acestei părți contractante au competența jurisdicțională în conformitate cu art. XIII al convenției, art. 3—11 din anexă se aplică și prevalează asupra oricărei prevederi incompatibile a legislației naționale aplicabile.

ARTICOLUL 3

Responsabilitățile operatorului

1. Operatorul unei instalații nucleare este răspunzător pentru orice daună nucleară care s-a dovedit că a fost cauzată în urma unui accident nuclear:

a) survenit în această instalație nucleară;

b) implicând material nuclear provenind sau produs în această instalație nucleară și care a avut loc:

(i) înainte ca răspunderea cu privire la accidentele nucleare cauzate de acest material să fi fost asumată, în termenii unui contract scris, de către operatorul unei instalații nucleare;

(ii) în absența unor prevederi exprese ale unui asemenea contract, înainte ca operatorul unei alte instalații nucleare să își fi asumat răspunderea pentru acest material nuclear;

(iii) înainte ca persoana special autorizată să opereze acest reactor să fi luat în primire materialul nuclear, dacă acest material este destinat unui reactor nuclear utilizat de un mijloc de transport ca sursă de energie, fie pentru propulsie, fie pentru orice alt scop;

(iv) înainte ca materialul să fi fost descărcat din mijlocul de transport prin intermediul căruia ajunsese pe teritoriul unui stat necontractant, dacă acest material a fost trimis unei persoane care se găsește pe teritoriul aceluia stat necontractant;

c) implicând material nuclear care a fost trimis către acea instalație și care a avut loc:

- (i) după ce răspunderea cu privire la accidentele nucleare cauzate de acest material i-a fost transferată, în termenii unui contract scris, de către operatorul unei alte instalații nucleare;
- (ii) în absența unor prevederi exprese ale unui contract scris, după ce operatorul a preluat răspunderea asupra materialului nuclear;
- (iii) după ce operatorul a preluat răspunderea asupra acestui material nuclear provenind de la o persoană care operează un reactor nuclear utilizat de către un mijloc de transport ca sursă de energie sau în orice alt scop;
- (iv) numai după ce materialul a fost încărcat pe mijlocul de transport cu care trebuia să părăsească teritoriul unui stat necontractant, dacă acest material a fost trimis, cu consimțământul scris al operatorului, de către o persoană aflată pe teritoriul aceluia stat necontractant.

Este înțeles faptul că, dacă o daună nucleară este cauzată de un accident nuclear survenit într-o instalație nucleară, implicând materiale nucleare care sunt stocate în vederea transportării, prevederile lit. a) nu se aplică dacă un alt operator sau dacă o altă persoană este singura responsabilă în conformitate cu prevederile lit. b) sau c).

2. Statul pe teritoriul căruia se află instalația poate dispune în legislația sa că, în condiții care pot fi specificate, un transportator de materiale nucleare sau o persoană care manipulează deșeuri radioactive poate, la cererea sa și cu consimțământul operatorului interesat, să fie desemnată sau recunoscută ca operator în locul celui alt, în ceea ce privește respectivele materiale nucleare sau deșeuri radioactive. Într-un asemenea caz, transportatorul sau persoana în cauză va fi considerată, în conformitate cu prevederile prezentei convenții, ca operator al unei instalații nucleare situate pe teritoriul aceluia stat.

3. Operatorul este, în mod obiectiv, răspunzător pentru orice daună nucleară.

4. În cazul în care o daună nucleară și o daună nenucleară sunt cauzate de un accident nuclear sau ca urmare a unui accident nuclear și a mai multor alte evenimente, această daună, în măsura în care nu poate fi separată cu certitudine de dauna nucleară, este considerată ca și o daună nucleară cauzată de acel accident nuclear. Totodată, în cazul în care o daună este cauzată atât ca urmare a unui accident nuclear la care se face referire în prevederile prezentei anexe, cât și printr-o emisie de radiații ionizante necuprinse în prevederile anexei amintite, nici o prevedere a prezentei anexe nu limitează și nici nu afectează în vreun fel răspunderea, față de persoanele care au suferit daune nucleare, pe cale de recurs sau de contribuție, a oricărei persoane care ar putea fi făcută răspunzătoare în legătură cu emisia de radiații ionizante.

5. a) Nici un operator nu este răspunzător pentru o daună nucleară cauzată de un accident nuclear rezultat direct dintr-un conflict armat, ostilitate, război civil sau insurtecție;

b) operatorul nu este răspunzător pentru daunele nucleare cauzate de un accident nuclear rezultat direct al unui cataclism natural cu caracter excepțional, cu excepția cazului în care în dreptul statului pe teritoriul căruia se află instalația este stipulat altfel.

6. Legislația națională poate exonera operatorul, în totalitate sau în parte, de obligațiile de a plăti repararea prejudiciului unei persoane care a suferit o daună nucleară, dacă operatorul dovedește că dauna nucleară rezultă, în totalitate sau în parte, dintr-o neglijență gravă a acestei persoane sau dacă această persoană a acționat sau a omis să acționeze în scopul de a provoca daune în mod intenționat.

7. Operatorul nu este răspunzător pentru o daună nucleară cauzată:

a) instalației nucleare înseși sau oricărei alte instalații nucleare, incluzând și o instalație nucleară în construcție pe amplasament;

b) bunurilor care se găsesc pe amplasamentul acestei instalații și care sunt sau trebuie să fie utilizate în raport cu aceasta;

c) mijloacelor de transport pe care materialul nuclear în cauză se găsea în momentul accidentului nuclear, cu excepția cazului în care dreptul național dispune altfel. Dacă legislația națională dispune că operatorul este răspunzător pentru o asemenea daună, repararea acesteia nu trebuie să aibă ca efect reducerea răspunderii operatorului în ceea ce privește o altă daună la un quantum inferior sumei de 150 milioane DST sau la oricare quantum superior, stabilit prin legislația unei părți contractante.

8. Nici o prevedere a prezentei convenții nu va afecta răspunderea operatorului, în afara prezentei convenții, pentru o daună nucleară pentru care, în temeiul alin. 7 lit. c), el nu este răspunzător în conformitate cu prezenta convenție.

9. Dreptul la repararea unei daune nucleare nu poate fi exercitat decât împotriva operatorului răspunzător; totodată legislația națională poate permite un drept de acțiune directă împotriva oricăror alți furnizori de fonduri alocate conform prevederilor dreptului național, vizând asigurarea reparațiilor prin utilizarea fondurilor provenind de la alte surse decât operatorul.

10. Operatorul nu este răspunzător pentru daunele cauzate de un accident nuclear care nu face obiectul domeniului de aplicare a legislației naționale, în conformitate cu prevederile prezentei convenții.

ARTICOLUL 4

Cuantumurile răspunderilor

1. Sub rezerva prevederilor art. 3 alin. 1 lit. a) pct. (ii), statul pe teritoriul căruia se află instalația poate limita răspunderea operatorului, pentru fiecare accident nuclear, la:

a) un quantum care nu este inferior sumei de 300 milioane DST; sau

b) un quantum care nu este inferior sumei de 150 milioane DST, sub rezerva că de la această sumă și până la suma de 300 milioane DST sunt alocate fonduri publice de către acest stat pentru reparațiile daunelor nucleare.

2. Contrar prevederilor alin. 1, statul pe teritoriul căruia se află instalația, ținând seama de natura instalației nucleare sau de substanțele nucleare în cauză, ca și de consecințele probabile pe care un accident nuclear le poate provoca, poate stabili un quantum mai scăzut privind răspunderea operatorului, sub rezerva ca, în nici un caz, un quantum astfel stabilit să nu fie inferior sumei de 5 milioane DST și ca statul pe teritoriul căruia se află instalația nucleară să ia măsurile necesare pentru a asigura ca fondurile publice să fie alocate până la un quantum stabilit în conformitate cu alin. 1.

3. Cuantumul stabilite de statul pe teritoriul căruia se află instalația nucleară a operatorului responsabil, în conformitate cu alin. 1 și 2 și cu prevederile oricărei legislații a unei părți contractante, în temeiul art. III alin. 7 lit. c), se aplică acolo unde survine accidentul nuclear.

ARTICOLUL 5

Garanția financiară

1. a) Operatorul trebuie să mențină o asigurare sau orice altă garanție financiară care să acopere răspunderea sa pentru dauna nucleară; cuantumul, natura și condițiile de asigurare sau de garanție sunt stabilite de statul pe teritoriul căruia se află instalația. Statul pe teritoriul căruia se află instalația asigură plata despăgubirilor pentru dauna nucleară recunoscută ca fiind în sarcina operatorului prin furnizarea sumelor necesare, în măsura în care asigurarea sau garanția financiară nu va fi suficientă, fără ca această plată să poată totuși depăși limita eventual stabilită în temeiul art. 4. În cazul în care răspunderea operatorului este nelimitată, statul pe teritoriul căruia se află instalația poate stabili o limită în ceea ce privește garanția financiară a operatorului răspunzător, cu condiția ca această limită să nu fie inferioară sumei de 300 milioane DST. Statul pe teritoriul căruia se află instalația asigură plata despăgubirilor pentru dauna nucleară recunoscută ca fiind în sarcina operatorului, în măsura în care garanția financiară nu va fi suficientă, fără ca această plată să poată totuși depăși cuantumul garanției financiare ce a fost furnizată în temeiul prezentului alineat;

b) contrar dispozițiilor lit. a), statul pe teritoriul căruia se află instalația, ținând seama de natura instalației nucleare sau de substanțele nucleare în cauză, precum și de consecințele probabile ale unui accident pe care acestea le-ar putea provoca, poate stabili un quantum mai scăzut al garanției financiare a operatorului, sub rezerva ca, în nici un caz, un quantum astfel fixat să nu fie inferior sumei de 5 milioane DST și ca statul pe teritoriul căruia se află instalația să asigure plata despăgubirilor pentru daune nucleare recunoscute ca fiind în sarcina operatorului, furnizând sumele necesare în măsura în care asigurarea sau garanția financiară nu va fi suficientă și până la limita fixată conform lit. a).

2. Nici o prevedere a alin. 1 nu obligă o parte contractantă sau subdiviziunile sale să mențină o asigurare sau orice altă garanție financiară care să acopere răspunderea sa ca operator.

3. Fondurile provenind dintr-o asigurare sau din orice altă garanție financiară ori furnizate de către statul pe teritoriul căruia se află instalația sunt exclusiv rezervate reparațiilor, în urma aplicării prevederilor prezentei anexe, conform alin. 1 sau art. IV alin. 1 lit. b).

4. Asiguratorul sau oricare alt garant financiar nu poate suspenda asigurarea sau garanția financiară prevăzută la alin. 1 sau să o anuleze fără un preaviz de cel puțin două luni, transmis în scris autorității publice competente și nici, în cazul în care o astfel de asigurare sau orice altă garanție financiară privește un transport de material nuclear, nu o poate suspenda sau anula pe timpul acestui transport.

ARTICOLUL 6

Transport

1. În ceea ce privește un accident nuclear survenit în timpul transportului, cuantumul maxim al răspunderii operatorului este guvernat de legislația națională a statului pe teritoriul căruia se află instalația.

2. O parte contractantă poate condiționa transportul de materiale nucleare prin traversarea teritoriului său de creșterea cuantumulului responsabilității operatorului până la un nivel care să nu depășească cuantumul maxim al răspunderii operatorului unei instalații nucleare situate pe teritoriul său.

3. Dispozițiile alin. 2 nu se aplică:

a) transportului pe mare, în cazul în care, în temeiul dreptului internațional, există un drept de refugiu în porturile unei părți contractante sau un drept de trecere inofensivă la traversarea teritoriului său;

b) transportului aerian, în cazul în care există un acord sau, în temeiul dreptului internațional, există un drept de survolare ori de aterizare pe teritoriul unei părți contractante.

ARTICOLUL 7

Răspunderea mai multor operatori

1. În cazul în care o daună nucleară angajează răspunderea mai multor operatori, ei sunt răspunzători, în mod solidar și cumulativ, în măsura în care este imposibil să se determine cu certitudine care este partea din daună atribuibilă fiecăruia. Statul pe teritoriul căruia se află instalația poate limita cuantumul fondurilor publice alocate pe accident la diferența, dacă este cazul, dintre cuantumul astfel stabilite și cuantumul stabilit conform art. 4 alin. 1.

2. În cazul în care un accident nuclear survine, în cursul transportului materialelor nucleare, în unul și în același mijloc de transport sau în cazul depozitării, în cursul transportului, în una și în aceeași instalație nucleară și cauzează o daună nucleară care angajează răspunderea mai multor operatori, răspunderea totală nu poate fi superioară cuantumulului cel mai ridicat aplicabil cu privire la oricare dintre ele, conform art. IV.

3. În nici unul dintre cazurile menționate la alin. 1 și 2 răspunderea unui operator nu poate fi superioară cuantumulului aplicabil lui conform art. 4.

4. Sub rezerva dispozițiilor alin. 1—3, în cazul în care mai multe instalații nucleare aparținând unuia și aceluiași operator sunt implicate într-un accident nuclear, acest operator este răspunzător pentru fiecare instalație nucleară în cauză, până la un quantum aplicabil lui conform art. 4. Statul pe teritoriul căruia se află instalația poate limita cuantumul fondurilor publice alocate conform prevederilor alin. 1.

ARTICOLUL 8

Repararea în temeiul dreptului național

1. Pentru scopul prezentei convenții, cuantumul reparațiilor este determinat fără a se ține seama de dobânzile sau de cheltuielile acordate în cadrul unei proceduri pentru repararea daunei nucleare.

2. Repararea daunei suferite în afara statului pe teritoriul căruia se află instalația este făcută sub o formă liber transferabilă între părțile contractante.

3. Dacă în regimul de asigurare de sănătate, de asigurare socială sau de siguranță socială, de asigurare a accidentelor de muncă sau a bolilor profesionale sunt prevăzute indemnizații pentru daunele nucleare, drepturile la reparație ale beneficiarilor acestui regim, precum și drepturile de regie prevăzute de acest regim sunt determinate de legislația națională a părții contractante sau de reglementările organizației interguvernamentale care a stabilit astfel de regimuri.

ARTICOLUL 9

Perioada de stingere

1. Dreptul de reparare, în temeiul prezentei convenții, este stins dacă o acțiune nu este intentată într-o perioadă de 10 ani de la data producerii accidentului nuclear. Totuși, dacă, conform dreptului statului pe teritoriul căruia se află instalația, răspunderea operatorului este acoperită de o asigurare sau de orice altă garanție financiară ori din fondurile publice pe o perioadă mai mare de 10 ani, dreptul instanței competente poate prevedea ca dreptul la reparare contra operatorului să nu se stingă până la expirarea perioadei în care răspunderea operatorului este astfel acoperită conform legislației statului pe teritoriul căruia se află instalația.

2. În cazul în care o daună nucleară este cauzată de un accident nuclear implicând material nuclear care, în momentul accidentului nuclear, a fost furat, pierdut, aruncat sau abandonat, perioada la care se face referire la alin. 1 este calculată începând cu data producerii acestui accident nuclear, dar această perioadă nu poate, în nici un caz, sub rezerva dreptului la care se face referire la alin. 1, să fie mai mare de 20 de ani de la data furtului, pierderii, aruncării sau abandonării.

3. Dreptul instanței competente poate stabili o perioadă de stingere sau de prescripție, care nu va fi mai mică de 3 ani de la data la care victima daunei nucleare a avut sau ar trebui să aibă cunoștință despre această daună și despre identitatea operatorului care este răspunzător pentru ea, fără ca perioada indicată la alin. 1 și 2 să poată fi depășită.

4. În cazul în care legislația națională prevede o perioadă de stingere sau de prescripție mai mare de 10 ani de la data producerii accidentului nuclear, aceasta trebuie să conțină prevederi privind tratarea echitabilă și perioadele rezonabile de rezolvare a cererilor de reparare a cazurilor de deces sau de daună personală, prezentate într-un interval de 10 ani de la producerea accidentului nuclear.

ARTICOLUL 10

Dreptul de regres

Legislația națională poate prevedea că operatorul are drept de regres:

a) numai dacă un astfel de drept a fost prevăzut în mod expres printr-un contract scris; sau

b) numai dacă accidentul nuclear rezultă dintr-un act sau dintr-o omisiune făcută cu intenția de a cauza o daună, împotriva unei persoane fizice care a acționat sau a omis să acționeze cu o astfel de intenție.

ARTICOLUL 11

Dreptul aplicabil

Sub rezerva prevederilor prezentei convenții, natura, forma, mărimea și repartizarea echitabilă a reparației daunei nucleare cauzate de un accident nuclear sunt guvernate de dreptul instanței competente.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru ratificarea Convenției privind compensațiile suplimentare pentru daune nucleare, adoptată la Viena la 12 septembrie 1997

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Convenției privind compensațiile suplimentare pentru daune nucleare, adoptată la Viena la 12 septembrie 1997, și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 6 ianuarie 1999.
Nr. 5.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind supunerea spre ratificare Parlamentului
a celui de-al 6-lea Protocol adițional la Acordul general
privind privilegiile și imunitățile Consiliului European,
adoptat la Strasbourg la 5 martie 1996**

În temeiul art. 91 alin. (1) și al art. 99 din Constituția României, precum și al art. 1 și 4 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului cel de-al 6-lea Protocol adițional la Acordul general privind privilegiile și imunitățile Consiliului European, adoptat la Strasbourg la 5 martie 1996, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

București, 9 octombrie 1998.
Nr. 339.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI**CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****L E G E****pentru ratificarea celui de-al 6-lea Protocol adițional
la Acordul general privind privilegiile și imunitățile Consiliului
European, adoptat la Strasbourg la 5 martie 1996**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică cel de-al 6-lea Protocol adițional la Acordul general privind privilegiile și imunitățile Consiliului European, adoptat la Strasbourg la 5 martie 1996.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 3 noiembrie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ULM SPINEANU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 7 decembrie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
PAULA IVĂNESCU

București, 8 ianuarie 1999.
Nr. 6.

AL 6-LEA PROTOCOL ADIȚIONAL**la Acordul general privind privilegiile și imunitățile Consiliului Europei*)**

Statele membre ale Consiliului Europei, semnatare ale prezentului protocol,

luând în considerare Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, semnată la Roma la 4 noiembrie 1950, denumită în continuare *convenție*,

având în vedere Protocolul nr. 11 la convenție, cu privire la restructurarea mecanismului de control stabilit de convenție, semnat la Strasbourg la 11 mai 1994, denumit în continuare *Protocolul nr. 11 la convenție*, care stabilește o Curte Europeană Permanentă a Drepturilor Omului, denumită în continuare *Curtea*, care înlocuiește Comisia și Curtea Europeană a Drepturilor Omului,

având în vedere și art. 51 din convenție, care specifică faptul că judecătorii se bucură, în timpul exercitării funcțiilor lor, de privilegiile și imunitățile prevăzute la art. 40 din Statutul Consiliului Europei și în acordurile încheiate conform acestui articol,

reamintind Acordul general privind privilegiile și imunitățile Consiliului Europei, semnat la Paris la 2 septembrie 1949, denumit în continuare *acordul general*, și protocoalele sale nr. 2, 4 și 5,

considerând că un nou protocol la acordul general este oportun pentru a acorda privilegiile și imunități judecătorilor Curții,

au convenit cele ce urmează:

ARTICOLUL 1

În afara privilegiilor și imunităților prevăzute la art. 18 din acordul general, judecătorii se bucură, atât personal, cât și în privința soțiilor (soților) și copiilor lor minori, de privilegiile, imunitățile, scutițiile și facilitățile acordate, conform dreptului internațional, trimișilor diplomatici.

ARTICOLUL 2

În scopul aplicării prezentului protocol, termenul *judecători* desemnează atât judecătorii aleși conform art. 22 din convenție, cât și orice alt judecător desemnat ad-hoc de un stat interesat, în baza art. 27 paragraful 2 din convenție.

ARTICOLUL 3

Pentru a asigura judecătorilor o deplină libertate de exprimare și o totală independență în îndeplinirea funcțiilor lor, imunitatea de jurisdicție, în ceea ce privește cuvintele, înscrisurile sau actele emise în exercitarea funcțiilor lor, va continua să le fie acordată chiar și după încheierea mandatului lor.

ARTICOLUL 4

Privilegiile și imunitățile sunt acordate judecătorilor nu în interes personal, ci în vederea asigurării exercitării în totală independență a funcțiilor lor. Curtea, reunită în ședință plenară, este singura care are calitatea de a pronunța ridicarea imunităților; ea are nu numai dreptul, ci și datoria de a ridica imunitatea unui judecător în toate cazurile în care, după părerea sa, păstrarea imunității ar împiedica realizarea justiției și în care imunitatea poate fi ridicată fără a prejudicia scopul pentru care a fost acordată.

ARTICOLUL 5

1. Dispozițiile art. 1, 3 și 4 din prezentul protocol se aplică grefierului Curții și unui grefier adjunct, atunci când

îndeplinește funcția de grefier și acest lucru a fost notificat oficial statelor-părți la convenție.

2. Dispozițiile art. 3 din prezentul protocol și ale art. 18 din acordul general se aplică unui grefier adjunct al curții.

3. Privilegiile și imunitățile prevăzute la paragrafele 1 și 2 din prezentul articol sunt acordate grefierului și unui grefier adjunct nu în interes personal, ci în vederea bunei exercitări a funcțiilor lor. Curtea, întrunită în ședință plenară, este singura care are calitatea de a pronunța ridicarea imunității grefierului său și a unui grefier adjunct; ea are nu numai dreptul, ci și datoria de a ridica această imunitate în toate cazurile în care, după părerea sa, păstrarea imunității ar împiedica realizarea justiției și în care imunitatea poate fi ridicată fără a prejudicia scopul pentru care a fost acordată.

4. Secretarul general al Consiliului Europei este competent să pronunțe, cu acordul Președintelui Curții, ridicarea imunității celorlalți membri ai grefei, în conformitate cu dispozițiile art. 19 din acordul general și ținând seama, în mod corespunzător, de considerațiile cuprinse în paragraful 3.

ARTICOLUL 6

1. Documentele și actele Curții, ale judecătorilor și ale grefei, în măsura în care se referă la activitatea Curții, sunt inviolabile.

2. Corespondența oficială, precum și celelalte comunicări oficiale ale Curții, ale judecătorilor și ale grefei nu pot fi reținute sau cenzurate.

ARTICOLUL 7

1. Prezentul protocol este deschis spre semnare de către statele membre ale Consiliului Europei semnatare ale acordului general, care își pot exprima consimțământul de a fi legate prin:

a) semnare fără rezerva ratificării, acceptării sau aprobării; sau

*) Traducere.

b) semnare sub rezerva ratificării, acceptării sau aprobării, urmată de ratificare, acceptare sau aprobare.

2. Instrumentele de ratificare, de acceptare sau de aprobare vor fi depuse pe lângă secretarul general al Consiliului Europei.

ARTICOLUL 8

1. Presentul protocol va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează după expirarea unei perioade de o lună de la data la care trei părți la acordul general își vor fi exprimat consimțământul de a fi legate prin protocol, conform dispozițiilor art. 7, dacă la această dată Protocolul nr. 11 la convenție a intrat în vigoare, sau, în caz contrar, la data intrării în vigoare a Protocolului nr. 11 la convenție.

2. Pentru orice stat-parte la acordul general care va semna ulterior acest protocol fără rezerva ratificării, acceptării sau aprobării sau îl va ratifica, accepta sau aproba, prezentul protocol va intra în vigoare la o lună de la data semnării sau depunerii instrumentului de ratificare, de acceptare sau de aprobare.

ARTICOLUL 9

1. Orice stat poate să declare, în momentul semnării fără rezerva ratificării sau în orice alt moment ulterior, printr-o notificare adresată secretarului general al Consiliului Europei, că prezentul protocol va fi aplicat tuturor teritoriilor sau numai unui anumit teritoriu ale cărui relații internaționale le asigură și unde se aplică convenția și protocoalele sale.

2. Protocolul va fi aplicat teritoriului sau teritoriilor desemnate în notificare, începând cu a 30-a zi de la data la care secretarul general al Consiliului Europei va fi primit această notificare.

3. Orice declarație făcută în baza paragrafului 1 va putea fi retrasă sau modificată, în ceea ce privește orice teritoriu desemnat în această declarație, printr-o notificare adresată secretarului general. Retragera sau modificarea va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de o lună de la data primirii notificării de către secretarul general.

ARTICOLUL 10

Secretarul general al Consiliului Europei va notifica statelor membre ale Consiliului Europei:

- a) orice semnare;
- b) depunerea oricărui instrument de ratificare, de acceptare sau de aprobare;
- c) orice dată de intrare în vigoare a prezentului protocol, conform art. 8 și 9;
- d) orice alt act, notificare sau comunicare având legătură cu prezentul protocol.

Drept care, subsemnații, deplin împuterniciți în acest scop, au semnat prezentul protocol.

Întocmit la Strasbourg la 5 martie 1996, în limbile franceză și engleză, ambele texte fiind egal autentice, într-un singur exemplar care va fi depus în arhivele Consiliului Europei. Secretarul general al Consiliului Europei va trimite o copie certificată conformă fiecărui stat membru al Consiliului Europei.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru ratificarea celui de-al 6-lea Protocol adițional la Acordul general privind privilegiile și imunitățile Consiliului Europei, adoptat la Strasbourg la 5 martie 1996

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea celui de-al 6-lea Protocol adițional la Acordul general privind privilegiile și imunitățile Consiliului Europei, adoptat la Strasbourg la 5 martie 1996, și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 6 ianuarie 1999.
Nr. 6.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind aprobarea, la cererea asociațiilor salariaților disponibilizați,
a continuării activității la unele mine trecute în conservare**

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă, la cererea asociațiilor salariaților disponibilizați, persoană juridică constituită în acest scop, continuarea activității la unele mine trecute în conservare, în scopul închiderii lor, de către conducerea societăților sau companiilor naționale, reorganizate din fostele regii autonome din domeniul mineritului, prin transmiterea dreptului de exploatare, în condițiile legii.

Art. 2. — Exploatarea zăcămintelor din minele respective se face în condițiile legii.

Art. 3. — Reprezentanții statului în adunarea generală a acționarilor de la societățile sau companiile naționale din domeniul mineritului vor fi împuterniciți, printr-un mandat special, de către autoritatea care i-a numit, pentru a proceda la transmiterea cu titlu gratuit a activelor aferente continuării activității la minele solicitate de asociațiile salariaților disponibilizați.

Art. 4. — Scoaterea din funcțiune și din activul societăților sau companiilor naționale a activelor aferente minelor

la care continuă activitatea la cererea asociațiilor salariaților disponibilizați prin transmiterea dreptului de exploatare, conform art. 1, se face cu respectarea prevederilor Legii nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, cu modificările ulterioare.

Art. 5. — Personalul disponibilizat, constituit în asociațiile salariaților cărora li s-a aprobat continuarea activității la mina respectivă, prevăzută la art. 1, beneficiază de plățile compensatorii prevăzute în Ordonanța Guvernului nr. 22/1997 sau în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/1997, cu modificările ulterioare.

Art. 6. — Plățile compensatorii cuvenite salariaților disponibilizați care se constituie în asociații pot fi utilizate ca aport al acestora la capitalul social al persoanei juridice beneficiare a transmiterii dreptului de exploatare, conform art. 1.

Art. 7. — Datoriile rezultate ca efect al aplicării art. 1 pot fi preluate la datoria publică, potrivit legii.

PRIM-MINISTRU

RADU VASILE

Contrasemnează:

Ministrul industriei și comerțului,

Radu Berceanu

Ministrul finanțelor,

Decebal Traian Remeș

București, 15 ianuarie 1999.

Nr. 14.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.